

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 62/13

Λουξεμβούργο, 28 Μαΐου 2013

Απόφαση στην υπόθεση C-239/12 P
Abdulbasit Abdulrahim κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

Πρόσωπο εις βάρος του οποίου είχε επιβληθεί το μέτρο της δεσμεύσεως κεφαλαίων διατηρεί το έννομο συμφέρον του να ζητήσει την ακύρωση από τα ευρωπαϊκά δικαστήρια του μέτρου αυτού, ακόμη κι αν αυτό καταργήθηκε κατά τη διάρκεια της δίκης

Η αναγνώριση της ελλείψεως νομιμότητας μπορεί να αποτελέσει ένα είδος ικανοποίησης της ηθικής βλάβης που προκλήθηκε

Το όνομα του A. Abdulrahim καταχωρίστηκε, στις 21 Οκτωβρίου 2008, στον κατάλογο που είχε συντάξει η επιτροπή κυρώσεων¹ του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με την κατάσταση στο Αφγανιστάν του 1999, διότι συμμετείχε στη συγκέντρωση κεφαλαίων υπέρ της Λυβικής Μαχόμενης Ισλαμικής Ομάδας (ΛΜΙΟ) και ήταν ανώτερο στέλεχός της. Ακολούθως, το όνομα του A. Abdulrahim καταχωρίστηκε στον κατάλογο που θεσπίστηκε βάσει της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης², σχετικά με πρόσωπα και οντότητες των οποίων τα κεφάλαια πρέπει να δεσμευθούν δυνάμει του κανονισμού για τη λήψη ορισμένων περιοριστικών μέτρων κατά προσώπων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν³ (επίδικος κατάλογος).

Το 2009, ο A. Abdulrahim προσέφυγε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητώντας την ακύρωση της ευρωπαϊκής κανονιστικής ρυθμίσεως που τον αφορούσε. Υποστήριξε ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν είχαν εκθέσει τους λόγους καταχωρίσεως του ονόματός του, ότι δεν είχε ενημερωθεί για τα στοιχεία που υπήρχαν εις βάρος του και δεν είχε τη δυνατότητα να διατυπώσει συναφώς τις απόψεις του. Προέβαλε δε ότι η δέσμευση των κεφαλαίων, η οποία προσέβαλε το δικαίωμά του ιδιοκτησίας και το δικαίωμά του στην ιδιωτική ζωή, ήταν δυσανάλογο μέτρο. Τέλος, υποστήριξε ότι ουδέποτε είχε οποιαδήποτε σχέση με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα ή τους Ταλιμπάν.

Ενώ εκκρεμούσε η εκδίκαση της υποθέσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, το όνομα του A. Abdulrahim διαγράφηκε, κατ' αρχάς, από τον κατάλογο της επιτροπής κυρώσεων και, ακολούθως, από τον επίδικο κατάλογο με κανονισμό⁴. Εκτιμώντας ότι η προσφυγή ακυρώσεως της καταχωρίσεώς του στον επίδικο κατάλογο είχε καταστεί άνευ αντικειμένου, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε με διάταξη⁵ ότι η δίκη έπρεπε να καταργηθεί και τούτο, παρά τις αντιρρήσεις του A. Abdulrahim.

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου κατά της διατάξεως, ο A. Abdulrahim υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι

¹ Η επιτροπή συστάθηκε με το ψήφισμα 1267 (1999) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, της 15ης Οκτωβρίου 1999, σχετικά με την κατάσταση στο Αφγανιστάν.

² Κανονισμός (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2002, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν (ΕΕ L 139, σ. 9).

³ Κανονισμός (ΕΚ) 1330/2008 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2008 (ΕΕ L 345, σ. 60).

⁴ Κανονισμός (ΕΕ) 36/2011 της Επιτροπής, της 18ης Ιανουαρίου 2011, για την 143η τροποποίηση του κανονισμού 881/2002 (ΕΕ L 14, σ. 11).

⁵ Διάταξη του Πρωτοδικείου της 28ης Φεβρουαρίου 2012 (T-127/09). Κατά το άρθρο 113 του Κανονισμού Διαδικασίας του, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί με διάταξη ως προς το απαράδεκτο για λόγους δημοσίας τάξεως ή να διαπιστώσει ότι η προσφυγή κατέστη άνευ αντικειμένου και ότι η δίκη πρέπει να καταργηθεί.

δεν είχε πλέον έννομο συμφέρον, διότι δεν μπορούσε να αποκομίσει κανένα όφελος από την ακύρωση του κανονισμού, με τον οποίο είχε καταχωριστεί το όνομά του στον επίδικο κατάλογο.

Ειδικότερα επικαλείται το πρόδηλο συμφέρον του να εκδοθεί δικαστική απόφαση για την ακύρωση της πράξεως που τον ορίζει ως πρόσωπο συνδεδεμένο με τρομοκρατική οργάνωση. Συγκεκριμένα, σκοπός της προσφυγής του ακυρώσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ήταν να θέσει τέλος στη συνεχιζόμενη προσβολή της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του, να αποκαταστήσει την υπόληψή του, να άρει τα εμπόδια που υφίστανται σχετικά με την πρόσληψη και μετακίνησή του καθώς και τις συνέπειες που απορρέουν από την καταχώριση του ονόματός του στον επίδικο κατάλογο για τον ίδιο και την οικογένειά του.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, κατ' αρχάς, τη νομολογία του, με την οποία έχει δεχθεί ότι το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος δεν παύει απαραίτητως να υφίσταται λόγω του ότι η προσβαλλόμενη πράξη έπαυσε να παράγει αποτελέσματα κατά τη διάρκεια της δίκης. Αντιθέτως, το θιγόμενο από την πράξη αυτό πρόσωπο διατηρεί το έννομο συμφέρον του να ζητήσει την ακύρωσή της για να αποκατασταθεί ο ίδιος στην προτέρα κατάσταση ή να υποχρεωθεί ο εκδότης της προσβαλλομένης πράξεως να επιφέρει στο μέλλον τις δέουσες τροποποιήσεις και να αποτραπεί, κατ' αυτόν τον τρόπο, ο κίνδυνος επαναλήψεως της πλημμέλειας ή, τέλος, για να ασκήσει στο μέλλον αγωγή αποζημιώσεως.

Το Δικαστήριο επιβεβαιώνει, στη συνέχεια, τη διάκριση που έγινε από το Γενικό Δικαστήριο μεταξύ της καταργήσεως μιας πράξεως (η οποία δεν επάγεται την αναδρομική αναγνώριση της ελλείψεως νομιμότητάς της) και μιας ακυρωτικής δικαστικής αποφάσεως (δυνάμει της οποίας η ακυρωθείσα πράξη εξαλείφεται αναδρομικώς από την έννομη τάξη και θεωρείται ως μηδέποτε υπάρξασα). Συναφώς, το Δικαστήριο αποφαίνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε εσφαλμένως στο συμπέρασμα ότι η διάκριση αυτή δεν μπορούσε να δικαιολογήσει το έννομο συμφέρον του A. Abdulrahim να ζητήσει την ακύρωση του κανονισμού που τον αφορούσε.

Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι τα περιοριστικά μέτρα έχουν συγκεκριμένες επιπτώσεις στα δικαιώματα και στις ελευθερίες των προσώπων που αφορούν: η δέσμευση των κεφαλαίων διαταράσσει την επαγγελματική και οικογενειακή ζωή τους και περιορίζει την ελευθερία τους να συνάπτουν νομικές πράξεις. Επιπροσθέτως, τα μέτρα αυτά συνεπάγονται ηθική απαξίωση και κοινωνική δυσπιστία.

Το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι **ο A. Abdulrahim, παρά τη διαγραφή του ονόματός του από τον κατάλογο, εξακολουθεί να έχει έννομο συμφέρον να αναγνωριστεί από τον δικαστή της Ένωσης ότι το όνομά του δεν θα έπρεπε ποτέ να περιληφθεί στον κατάλογο αυτό.**

Λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους της προσβολής της τιμής του, ο A. Abdulrahim διατηρεί το έννομο συμφέρον του να ζητήσει την ακύρωση του κανονισμού 1330/2008 στο μέτρο που τον αφορά και να διασφαλίσει την αποκατάστασή του, σε περίπτωση που γίνει δεκτή η προσφυγή του, καθώς και ένα είδος ικανοποίησεως της ηθικής βλάβης που υπέστη.

Κατά συνέπεια, **το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι ο αναιρεσείων δεν είχε πλέον έννομο συμφέρον.**

Στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε την ουσία της διαφοράς, το Δικαστήριο κρίνει ότι η διαφορά δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση και **αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο.**

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ: Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό

Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106